

Vesolje – naš planet in živa bitja na njem so vpeti v čudovit **DAJ – DAM**. Če daješ – dobivaš. Če si **POVEZAN Z VSEM**, ti nič ne bo manjkalo. Pozabljena starodavna ekološka in duhovna modrost življenja je vredna upoštevanja. Pa ne bo hudih kriz in odrekovanja. **SVET BO ZVENEL V BLAGOZVOČJIH TIŠINE**.

Zakaj človek tako rad zre v zvezdno Nebo? Ker od tam prihaja vsa **MAGIJA ŽIVLJENJA**; magična luč **VSEPOVEZANOSTI**.

Iskanje bolj celovitega, naravnega in večrazsežnostnega življenja ter (samo)urejanja

VOJNE IN SPORI se žal v novem tisočletju odvijajo po vsem svetu. Najhujši so tisti psihološki na polju gospodarskih kriz ali tisti brez puške – s pridobitniško politiko trgovanj, v kateri vodijo ter imajo dovolj (in preveč) spet iste sile kot v predhodnih vojnah prejšnjega stoletja. **BOGATI IMAJO VSE VEČ, TISTI Z MANJ PA IZ DNEVA V DAN MANJ. DEMONSTRACIJE NEZADOVOLJNIH** in razočaranih preplavljajo ulice različnih dežel. Nezadovoljstvo je povsod v zraku – zlasti med mladimi, ki so jih svetovna politika in izobraževalni sistemi oropali naravnega in človeškega ter tistega, kar jim kot človeški vrsti pripada: ustvarjalnega življenja. Povsod predvsem le podatki, podatki in gore nepotrebnih ter neživljenjskih informacij ... Le izpolnjujočega in vrednega življenja ni nikjer! Še mnoge dandanašnje zgradbe so prej spomenik egocentričnih mestnih arhitektov, ki nikoli niso živeli v sožitju z naravo in se zato tudi v arhitekturnem snovanju obnašajo tako, kot bi želeli na velik zvon obesiti svojo zaprtost, togost, neživljenjskost, ego, ki si želi le priznanja. Rdeča hiša sredi zelenja je kakor krik bolečine sredi pomirjujoče harmonije in tišine. Današnja **HRANA** pa je brez prave hranljive in energijske vrednosti, predvsem mesna, zaradi katere človek ubija druge življenjske vrste. Ubija pa tudi tiste, ki jo jedo. **Ljudje zato jedo vse več**, da bi se nasitili, **debelost** pa je vse večji problem našega časa.

303

VEČ GENERACIJ JE ŠE NEDAVNO ŽIVELO SKUPAJ in so pomagale druga drugi, danes pa vsak par z otroki želi živeti po svoje in daleč stran od staršev. Starši in stari starši pa hirajo nekje daleč stran brez vsakodnevne pozornosti in prijaznosti svojcev ter po domovih za ostarele. **Otrok ne vzgajajo** in ne negujejo več dedki in babice, temveč tujci in tujke, ki jim je to opravilo služba

– pogosto tudi odveč in nadležna. **Mnogih cvetlic in zdravilnih zeli mladi ne poznajo več**, saj ni nikogar, ki bi jih poučeval o njih. Še običajnih vrtnih rastlin dandanes ne poznajo. **LE MALOKDO ŠE ZNA ZAPETI KAKŠNO LJUDSKO PESEM o slavni preteklosti naših slovanskih prednikov. Kri vođení, pravijo. Spomin na dosežke preteklosti se izgublja, LASTNE ZGODOVINE VEČINA NE POZNA VEČ** – celo bližnje ne, kaj šele daljne. **MEDICINA ZDRAVI TAKO, DA UNIČUJE IN UBIJA HKRATI, ZNANOST JE ZASLEPLJENA LE S FIZIČNIM SVETOM**, ljudje pa **UTAPLJAJO SVOJO BOLEČINO V INDUSTRIJI ZABAVE IN V MAMILIH** ter pačijo brez slabega občutka svoje glasbeno izročilo v publicah popularne glasbe in popevk. Večina si želi le še zabave, da bi pozabili na sivino dneva, na **DUHOVNO IZPRAZNJENOST naših dni**. Takšen je torej naš čas.

304

Ker je povsod **BLAGOZVOČNEGA ŽIVLJENJA VSE MANJ**, se človeštvo ne zna več ljubeznivo obnašati: niti do sebe, kaj šele do drugih bitij ali do planeta samega. **PRERAČUNLJIVOST IN NASILJE** sta postala zakon. Vendar tak način bivanja nima prave vrednosti, saj je silno osiromašen in nepopoln, vzgaja pa upornike. Lahko oblikuje tudi zavzete **BOJEVNIKE ZA NOVO IN BOLJŠE**. Vsakdo nekje globoko v duši čuti, da velja spoznati zakonitosti sobivanja in sreče; da mora **ŽIVETI V SKLADU Z NARAVO IN ŽIVLJENJSKO DOKTRINO** ter ne proti njej. Pa nas je kdo poučil o tem? Nihče. V današnjem času se vsakdo tudi odloča, na katero stran bo stopil: na tisto, ki vse dobro brezglavo ruši (tudi s tehnološkimi dobrinami), ali na tisto stran, ki prenavlja in obnavlja večne vrednote (vprašanje pa seveda je, kdo velja za rušilnega in kdo za podpirajočega). Pravkar se odločamo za prepotrebno **SPREMEMBO** ali pa za vztrajanje v **TOGI VKOPANOSTI** in zataknjenosti v že davno preseženem in nezadostnem, nesrečnem in trpečem. Izbiramo vedno sami. V tem izbiranju pa **ne moremo lagati** – ne sebi ne drugim.

Zdi se, da **potrebujemo novo, bolj učinkovito, celostno in bolj ljubeznivo naravnano družbo in etiko, pa celovitejšo in širšo znanost in medicino**. Morali bi preseči tudi **NEZDRAVO TEKMOVALNOST**, ki se očitno iz dneva v dan bolj usidruje v naš vsakdan, pa tudi v šole in v vrtce, v običajno delo in celo v umetnost. Glasbena virtuoznost je postala tekmovalen šport. Tekmovalnost podpira pridobitniške želje po imeti; imeti vse več in vse boljše, namesto da bi človeštvo iskalo neškodljive izhode iz planetarnih in človeških kriz; poti v osrečujoče sobivanje, prežeto z dragocenimi darovi življenja: **Z MIROM, OBILJEM, S CELOVITO VEČRAZSEŽNOSTNO MISELNOSTJO IN FILOZOFIJO ŽIVLJENJA, IZPOLNJUJOČO DUHOVNOSTJO IN NAVDIHUJOČO UMETNOSTJO**.

IŠČEMO NOVE ŽIVLJENJSKE PRILOŽNOSTI IN DANOSTI, v katerih bi bilo HRANE, VODE IN ZA ŽIVLJENJE NUJNIH POTREBŠČIN DOVOLJ ZA VSE. Živi in pusti živeti! Tako samoumevno se vse zdi. Sicer pa je človek pravo čudo, kot je zatrjeval veliki egipčanski modrec Hermes Trismegistos. Številne sposobnosti in mnogi TALENTI SPIJO V VSAKOMUR IN ČAKAJO, da se jih prebudi. Kako in s čim? S ŠIRJENJEM ZAVESTI in duha (ter uma), s pozornim ISKANJEM, VOLJO, PREPUŠČANJEM TOKOVOM ŽIVLJENJA IN VSEŽIVLJENJSKI ENERGIJI, S STRPNOSTJO DO DRUGAČNOSTI, SRČNIM SOČUTJEM IN PRAVO MERO RADOSTI. Hermes Trismegistos je s svojim simbolnim jezikom takole razložil Počelo, Stvarjenje in človekove skrite ali speče sposobnosti:

Človek je čudo

Atum (Izvorna življenjska energija) je prvi,

Kozmos je drugi,

človek pa tretji.

Atum je Eno,

kozmos je Eno,

in takšen je tudi človek,

saj je,

podobno kot vesolje,

tudi on sestavljen v celoti

iz različnih delov.

Stvarnik je ustvaril človeka,

da bi upravljal z njegovo pomočjo,

če pa človek docela sprejme to nalogo,

postane orodje

kozmičnega reda.

Človek lahko spozna sebe

in tudi kozmične zakone,

če se zaveda,

da je on sam podoba Atuma (Vira)

in kozmičnega.

Od drugih živih bitij se razlikuje

po tem, da zavest poseduje.

S pomočjo zavesti se lahko človek povezuje

s kozmičnim – to je z drugim Bogom,

s pomočjo **zavedanja** lahko spozna

Atuma, enega Boga.

Kot zid, ki obdaja vrt,

človeško telo ovija čisto zavest;

ji nudi zavetje,

osamo

in **možnost bivanja v miru.**

Človekova narava je dvojna:

smrten je po telesu,

nesmrten po zavesti (duši).

Čeprav je višji od Neba,

je rojen kot suženj Usode.

Človek je **obojespolen**,

kakor njegov **Oče (Vir).**

Zmeraj je buden,

kakor njegov **Oče/Mati.**

Pa vendar je

obseden s telesnimi željami

in izgubljen v pozabi.

Med vsemi bitji, ki imajo Dušo,

je samo človekova narava dvojna.

En del,

»Atumova podoba« imenovan,

dela eno,

nerazdvojeno,

duhovno in večno.

Drugi del sestavljajo štirje snovni elementi.

Prvi iz **Prvobitne Zavesti** izhaja.

Ima moč **Stvarnika**,

ki je sposoben spoznati Atuma (**Počelo**).

Drugi je vstavljen v človeka

z vrtenjem nebes.

Človek je najbolj božanski med vsemi bitji,

saj izmed vseh živih bitij

Atum samo njega nagovarja:

nagovarja ga v **sanjah** ponoči

in mu **prerokuje** usodo

iz leta ptice,

iz živalskega drobovja

in šepetanja hrasta.
Vsa druga živa bitja
bivajo le v enem delu kozmičnega:
vodna bitja živijo v vodi,
kopenske živali na Zemlji,
ptice v zraku.
Človek pa je prisoten v vseh elementih.
S čutili lahko celo vidi in se dotika Neba.
Brez strahu lahko rečem,
da človeška bitja presegajo Bogove in nebesa,
ali so jim vsaj enaka,
kajti Bogovi (kozmične sile Stvarjenja) ne bodo nikdar prestopili
svojih nebeških omejitev
in sestopili na Zemljo.
Človek pa se lahko
povzpne na Nebo.
In ne samo to,
povzpne se lahko celo, ne da bi zapustil Zemljo,
kajti moč ima,
s katero lahko zaobjame tudi to prostranstvo.
Po Atumovi volji
človeški rod
sestavljata božansko in smrtno.
Višji je od same smrtnosti
in večji od čiste nesmrtnosti.
Človek je čudo,
ki si zasluži čast
in spoštovanje.
Prejema naravo Bogov (kozmičnih sil),
kot bi bil sam eden od njih.
Z Bogovi (kozmičnimi silami) je v sorodu,
saj ve, da izhaja
kot oni iz istega Vira.
Človek z globokim spoštovanjem zre gor v Nebo
in dol na Zemljo.
Blagoslovljen je s svojim položajem na stičišču.
Človek ljubi vse nižje od sebe,
njega pa ljubijo vsi, ki so od njega višji.
Z zavedanjem božanskosti svoje

človek svojo popolnoma človeško nrav **odvrže**.
Vse mu postane dostopno.
Ostrina njegove misli
prodira v morske globine.
Še Nebo zanj ni previsoko,
da ga z **modrostjo** ne bi mogel doseči.
Človekova domiselnost pronica v elemente.
Zrak z najgostejšo meglo
ne more zasenčiti človekove **miselne vizije**,
Zbita zemlja mu ne more **ničesar preprečiti**,
globoka voda mu **ne more zamegliti pogleda**.
Človek je vse,
človek vseprisoten je.
Ne samo, da **prejema Svetlobo božanskega življenja**,
človek jo lahko tudi širi.
Ne samo da se **vzpne do Boga (Vira)**,
človek Bogove (**božansko**) tudi sam ustvarja.
Kakor je Atum odločil,
da naj bo **skrivni človek**
narejen po njegovi podobi,
tako tudi **mi na Zemlji**
ustvarjamo Bogove (in božanske podobe)
po našem,
človeškem obličju.
Mar ni to **občudovanja vredno?**
Obstajajo, torej,
trije:
Atum,
vesolje (kozmične sile)
in človek.
Kozmos je v Atumu.
Človek je v Kozmosu.
Kozmos je Atumov sin.
Človek je **sin kozmičnega**,
in pogojno rečeno, **Atumov vnuk**.
Ne samo, da je **Atumu (božanskemu Počelu)** mar za človeka,
marveč ga popolnoma **upoštev**a,
saj želi, da **tudi njega človek popolnoma sprejema**.
V tem je

pravzaprav
edini človekov namen in odrešitev:
povzpeti se na Nebo
in Atuma spoznati.¹⁴⁴

A tudi odhajanje iz materialnega sveta in umiranje ter STANJA SMRTI bi veljalo dojemati bolj **naravno** ter tako sebi kot drugim **DOVOLITI NARAVNO ODHAJANJE ONKRAJ**, ko pride čas za to. Življenje je krogotok življenja in smrti. Smrt je del življenja in **NAJVEČJI UČITELJ** – še za časa življenja. Kdor je doživel svetove onkraj, težko zatem biva tukaj v svetu boleče razdvojenosti, številnih nedorečenosti in tudi nespameti. Tudi zadrževanje odhajajočih po medicinsko in za vsako ceno je nesmiselno in kaže na pomanjkanje duhovnega razumevanja krožnega potovanja iz življenja v smrt.

Na Zemlji bivajo ljudje različno široke (ali različno ozke) zavesti. **ENI VIDIJO, SLIŠIJO IN RAZUMEJO VEČ, DRUGI MANJ**. Eni sežejo onkraj materialnega, drugi ne, tretji so nekje vmes. Obzorja so zelo različna. Zato so pogovor, **SODELOVANJE IN SOBIVANJE MED LJUDMI POGOSTO NEMOGOČI**. Če želimo povezati drugače »zveneče« ali drugače misleče (ljudi različnih ravni zavesti), je to tako, kot bi hoteli slepcu opisati barve, gluhemu pa blagozvočne zvoke, ki jih ne more slišati in si jih tudi ne predstavljati. Ne bo šlo! Vsakdo sicer potuje po svoji začrtani poti. Po poti lastne usode ali lastnih danosti, kot pravimo.

309

Živimo v svetu dokajšnje **UKALUPLJENOSTI**. Vsakdo je rojen s svojimi **UNIKATNIMI SPOSOBNOSTMI**. Cilj je sicer za vse ljudi **enak**, trdijo stara učenja, **potovanja pa so različna**: človekov cilj je doseči enovito zavest ali **KOZMIČNO ZAVEST ENOSTI**. **POVSEM PREBUJENO STANJE DUHA** v okviru večnih vrednot so-bivanja, pri čemer nihče ne poskuša nadzirati nikogar, pač pa **vsakomur PUSTI, DA HODI PO SVOJI POTI**, tudi po poti brezglavih **napak**, iz katerih se človek uči in razvija. Takim je mogoče sicer kaj namigniti, jih **opozoriti na slabosti in manke**; vztrajati pri tem, da se spremenijo, če tega nočejo, pa ni smiselno. **UČITI SE IZ LASTNIH NAPAK JE MODRO**, lahko pa tudi zelo boleče. Na tem področju smo **samoplačniki**. **NE BI PA SMELI NIKOLI DOVOLITI, DA NAŠE OSEBNE NAPAKE UNIČUJEJO DRUGE**. To velja še zlasti za tiste, ki imajo »škarje in platno v rokah« in so jim dodeljene vodstvene in učiteljske vloge. Velja **POMAGATI PLANETARNI EVOLUCIJI** in življenju na Zemlji z očiščevanjem in širjenjem lastne zavesti, pa bomo našli, kar iščemo: **BLAGODEJNO TIŠINO, BITNOST ŽIVLJENJA, OSREČUJOČO POLNINO IN OBILJE**.

¹⁴⁴ Hermes, *Božanski pastir*, Beograd 2006, priredil in prevedel Zvonimir Baretić; po srbski predlogi prevedli Andra Lujčić in avtorica.

EPIDEMIJA (COVID-a 19) nas je v letu 2020/21 nekako zaustavila. DOBRO PA JE RAZKRINKALA tudi številne napake in nedorečenosti ter mnogoplastnost človeške družbe, duha in prepričanj. Zdi se, da nastale situacije res želijo od človeštva natančno INVENTURO VREDNOT – kje smo, zakaj smo, kaj počnemo ... Moramo uvideti, kaj delamo dobro in kaj ne. Zato trenutno kriza prav vse potiska v iskanje novih načinov življenja, delovanja, preživetja. Čas zahteva, da vendar ŽE PRENEHAMO Z UNIČUJOČIMI NAČINI BIVANJA ter da življenje pogledamo s širših in ljubeznivejših plati. Trenutnost od vsakogar pričakuje, da se malo ustavi in premisli o svojem življenju. Problematične situacije želijo od nas, DA NE BEZLJAMO VEČ BREZGLAVO IN HITRO, temveč raje POSKUSIMO NAJTI BOLJ ZDRAVE BIVANJSKE NAČINE. Manj onesnažene in čistejše. Bolj naravne in predvsem blagodejne ter krepcilne. Čas, ki ga živimo, narekuje, da postanemo širši in MODREJŠI. BOLJ CELOVITI in zaceljeni. Tak naj bi bil tudi duhovni in fizični cilj naših bitk in učenj na Zemlji; cilj večnih iskanj in človekovih ustvarjalnih prizadevanj. Svetovne krize in epidemije na svoj način poskušajo »spametovati« svet. Zahtevajo takojšnjo streznitev ter da človek kljub pohlepu, neznanju in pridobitništvu ter prehitremu tempu življenja čim prej PRENEHA UNIČEVATI NARAVO IN SAMEGA SEBE TER PRIČNE SPOŠTOVATI DOSEŽKE IN MODRE UVIDE DRUGIH IN TUDI PREDNAMCEV, ki so marsikaj videli bolje in širše kot mi danes, mnogo prodornejše in večplastno.

PRESEGANJE že davno preseženega in neustreznega nikdar ne more biti slabo. **SPREMINJANJE NA ŠIRŠE IN BOLJŠE JE BIT EVOLUCIJE**, ki je ni mogoče zaustaviti. Spontano in brez zaustavljanja teče dalje. Kjer smo in kakršni smo, smo zaradi nje. Vse sledeče generacije zanamcev se bodo verjetno tudi pogosto grenko nasmejale, ko bodo uvidele napake današnjih filozofij življenja in prepričanj ter njim pripadajočim znanjem. Te se iz časovne distance lahko zdijo prav smešne. Le kako so (smo) mogli tako? Da, le kako smo mogli biti tako ozki in nespametni? **LE KAKO TO**, da smo na primer v zadnjih stoletjih **POZABILI** na vseprisotno življenjsko energijo in da (uradno, znanstveno) **NE PREPOZNAVAMO VEČ PRETAKANJA UNIVERZALNE ŽIVLJENJSKE ENERGIJE V ŽIVIH BITJIH**, ne v sebi ne v okolju? Ne vidimo več stisk narave in **PRAVOČASNO NE UKREPAMO?** Preveč ljudi pričakuje, da bodo to storili drugi. In še in še ...

Kot rečeno je človek v zadnjih stoletjih **TEHNOLOŠKO SICER NAPREDOVAL**, **DUHOVNO PA JE PRECEJ NAZADOVAL**. Nastalo je čudno **NERAVNOVESJE**, ki ga dandanes prebivalci Zemlje nikakor ne znajo in (še) ne zmorejo popraviti. A se ravnovesje poskuša vzpostaviti z vsakodnevno čuječnimi bojevniki duha, ki jih je na planetu vse več. Nikola Tesla naj bi menda izjavil,

da tehnološki napredek, ki ne služi človeštvu in uničuje planet, ni napredek. Ga sploh ne bi smelo biti! Res je. Uглаševanje človeštva z naravo in njenimi danostmi zaposluje sicer že desetletja številne generacije zavzetih iskalcev, A BLAGODEJNE IN ZDRAVE UGLAŠENOSTI ČLOVEŠTVO ŠE VEDNO NI NAŠLO. JO ŠE IŠČE. Priznajmo si!

Joj, in nikar ne mislimo, da poznamo že vse odgovore na uganke, ki nam jih zastavlja življenje! Vedno lahko ODPREMO VRATA V ŠE ŠIRŠE ZAVEDANJE. ŠIRŠA VIDENJA so lahko v veliko pomoč ter nadvse OSREČUJOČA IN BLAGODEJNA. Z njimi bi svet izgubil sovražne note ter postal zanimiv, udoben in celo pravljichen. Hm, le nad čem bodo zgrožene generacije, živeče za nami, ko bodo pripovedovale potomcem o času, ki ga pravkar živimo, ali kako smo na primer na prehodu iz 20. v 21. stoletje živeli in se zdravili ter zaradi česa smo se bojevali, kaj cenili in kako razmišljali? Verjetno se bodo v prihodnosti našemu času in slogu življenja čudili podobno kot se mi zdaj nad zablodami preteklosti. S tem želim povedati, da si je bolje (brez posmehovanja) priznati, da ŠE MARSİČESA NE VEMO in še nismo raziskali, še ne zmoremo izmeriti, še ne razumemo in še ne živimo. Zato DOPUSTIMO, da v naše bivanje prihajajo tudi NOVA ČUDESA, morda tudi stara kot svet.

311

SMO NA PRAGU DOCELA NOVEGA – TAKO V DUHOVNEM KOT V TEHNOLOŠKEM POGLEDU. IZBIRAMO, KAJ BOMO DOVOLILI IN KAJ NE TER NA KAKŠNE NAČIN BOMO URAVNOVEŠALI SVET EKSTREMNIH RAZLIČNOSTI. Nekaj, kar je preživel tisočletja – kot na primer energijsko urejanje –, si zasluži, da živi naprej. Ker je vredno, ENOSTAVNO, NARAVNO, vedno pri roki, neravnovesja in OKUŽBE PA LAHKO IZNIČI, še preden se te razvijejo v bolezen. TRADICIJE ENERGIJSKEGA IN ZVOČNEGA ZDRAVLJENJA SO PREKINJENE, zato prenosa znanj marsikje ni več, a se le-to lahko V ČLOVEKU VZPOSTAVI TUDI SAMO. Izkustvo poučuje in prinese potrebno zavedanje. TOREJ SODITA ENERGIJSKO IN VIBRACIJSKO (ZVOČNO) PODPIRANJE IN ZDRAVLJENJE MED NARAVNE FENOMENE ali bolje – med človekove naravne sposobnosti in darove ter orodja za vzpostavljanje dobrega počutja. Ko človek, skozi katerega teče povečan tok življenjske energije, POLOŽI ROKE na šibko pretočnega ali bolnega, BO ENERGIJA SAMA STEKLA OD MEDIJA V TISTEGA, KI JE IMA PREMALO. Zelo naraven je ta dar. In upoštevanja vreden. Vede učijo, da je v tisočletnem obdobju KALI–JUGE ALI TEME najboljše zdravilo prav zvok; PREPEVANJE SVETIH ZVOKOV.¹⁴⁵ V uvodu te knjige je prof. dr. Branislav Cvetko, dr. med., zapisal, da ni mogel nehati brati te knjige. Pogledi v obdobje Ved so ga navdušili. Odlično. Tudi mene so že pred več

145 Mišo Tošič, *Prerokbe iz Ved*, Ljubljana, 2003.

kot 35 leti. Še vedno namreč **nosijo bogato sporočilnost za svet**. Na moje tečaje v okviru katedre **Veduna** prihajajo ljudje različnih zanimanj (od učiteljev in profesorjev, vzgojiteljev v vrtcih in zdravnikov, računalničarjev in arhitektov, do študentov in dijakov ter profesorjev medicine ...). Starost ni pomembna. **Pomembna je le podobna širjava zavesti posameznikov, ki že sozvenijo z vsebinami**, ki jih na tečajih delim. Prihajajo ljudje, ki delajo z **otroki, mladino, s študenti, starejšimi ...** Odlično! Tako se **krog duhovnih znanj širi** prav tako **upanje** na potrebno **spreminjanje**. **BREZ SPREMEMB NA DUHOVNIH RAVNEH SE NIČ NA PLANETU NE MORE SPREMENITI!** Ekologije ne bo, svet pa bo ostajal v sporih in vojnah.

Skupinsko iskanje popolnosti in izpolnjenosti v Aurovillu

312

Ljubezen je hrepenenje duše

Ljubezen je zvok hvaležnosti in upanja
in tudi hvaležna želja,
da bi ljubezen našli tudi drugi.
Ljubezen je hrepenenje duše,
ki te varno vodi Domov
v lastno dovršenost
in te pospešeno z modrostjo plemeniti.¹⁴⁶

Se zdi z duhom prežeto življenje **UTOPIJA**? Mislim, da ne! Vzpostavljati ga poskušajo tudi številna **spiritualna učenja in verstva sveta**. Problem je nastal, ko so se **POENOSTAVILA** pomembna učenja Krista, Bude, Mohameda ali kakega drugega **avatarja**. Tedaj so njihova učenja **postala le PRIBLIŽKI MOJSTROVIH UČENJ**. **Neprebujeni učenci** ožje zavesti pa so **osiromašeno in tudi izkrivljeno učenje** predajali dalje. Kakor so pač **zmogli**. **Iskanje popolnejšega**, duhovno širšega in **manj materialističnega** se nato nadaljuje skozi čas.

I N T A K O D A L J E . . .

.....

146 Zvočne podobe prebujene ljubezni, št. 62.